

Copiii, un subiect prea banal!

Deschid un ziar oarecare. Pe prima pagină, logic, este un articol despre jurnalistii din Irak. Tot pe prima pagină avem o trimiteri cu privire la inundația devastatoare din Banat. Bunn. Dau pagina și găsesc fel de fel de articole despre jocurile politice, despre noile scumpiri de la începutul lunii. Ajung și la pagina de sport. Un articol de scandal în care, în centrul atenției, este venerabilul domn Becali. Într-un colț din subsolul paginii, un articol de maxim 50 de cuvinte ne anunță că halterofili români au câștigat 11 medalii de aur. Trece de pagina de sport și mai cîtesc și alte stîri de importanță capitală, care ocupă una, două pagini, cum ar fi: cutăriță l-a înselat pe cutăriță, Iesuiesc și-a luat masină de jumătate de milion de dolari etc. Pe ultima pagină vedem strălucind în totă splendoarea lor noile banconote ale BNR-ului.

Dacă ziarul la o parte și iau altul. Cam aceleasi subiecte, cu mici schimbări, în funcție de inspirațile sau simpatiile jurnalistilor. După ce răsfoiesc teancul de ziare din fata mea realizez că aproape toate publicatiile au subiectele de mai sus. Rămân cu un gust amar. Subiectele legate de copii lipsesc cu desăvârsire.

Andrei JUJAN

Nu că n-ar exista. Sunt foarte mulți copii defavorizați, multe legi ambigue pe acest subiect, multi profesori care își bat joc de elevi (vezi articolul lui Sorin Dumitrescu). Ca să nu mai zic că cei de clasa a IX-a, care mai au putin până la finalul anului, nu știu dacă sau nu treaptă în clasa a X-a.

Majoritatea celor care au candidat la functiile de președinte au spus că au pozat cu copii și au promis mareea că sunt, că de, dă bine la imagine. Însă după ce s-au văzut cu sacii în cărău și-au adus aminte că au treburii mai importante de făcut. Mai rău și că nici presa nu se sesizează. Preferă să scrie articole despre certurile conjugale ale unor vedete, tocmai bune pentru fanii gen „Numai iubirea“.

Radu POP

mîntea mai odihnă după ce ați citit 1958 de caractere cu gânduri ale unui prieten într-un ziar plin de informații. Pauzele lungi și dese, cheia și pe noptieră.

Parcă mi-a mai venit asa cheful de scris. Mă rog, sincer să fiu, chef am mereu. Idei bune mai rar. Dovadă sună scriserile de mai sus.

Vouă nu va placea să cîtăți gândurile private ale unor jurnalisti mari? Adică, la ce se găsă Eșca atunci când vorbeste despre Irak? Probabil că la altceva, familie, autobuze, grădiniță, sau poate, cine să fie, chiar la Irak. Nu pot să sigur că se gădesc oamenii, de aceea cred că ar fi bine ca fiecare om care are ceva de spus să facă, pe lângă acel lucru, și un soi de making-of, în care să spună la ce s-a gădit când i-a venit ideea, ce gănduri și avut atunci când lucră sau alte chestii de genul asta. Astfel, voievorul moral al fiecarui cetățean ar fi satisfăcut.

Cu toate că ceea ce tocmai ați citit poate fi numit mai degrabă spontanitate decât articol, cred că și-a îndeplinit scopul. Nu vă simțiți mai bine după ce ai dezbătut cam patru subiecte într-o singură discuție, și aia scurtă? Eu da. Cred că era nevoie de asta ceva, pur și simplu pentru decrișivare. Ca un ultim experiment, ridicăți puțin ochii din pagină și priviți în jur. Nu vă simțiți acum superior celorlalți, doar pentru că dumneavoastră ati citit aceste rânduri și ceilalți nu?

Cică 1640 de caractere până acum. Hai că-i bine.

Mă găndesc că ar fi totuși bună și o pagină de aberații în orice ziar sau revistă respectabilă. Aruncăți un ochi prin ziar și apoi reveniți la pagina noastră, vă rog frumos. E un experiment. Asa. Nu vă se pare ciudat? Nu vă simțiți

Interzis adulților fără acordul copiilor

La Festivalul „Pupăza din tei“

Andreea IOSIF

Mama! Tataaaa! Unde ati dispărut? Ce... La naiba... m-am rătăcit. Chiar m-am rătăcit. Mda... perfect... și acum? Mă uit după ai mei. În jur nu e nimăn. De fapt, ce zic? E plin de oameni, lumina forțoște prin tot parcul... De ce? Nică nu știu prea bine. De fapt, nici nu știu ce cau prin parc.

In timp ce mintea caută răspunsuri pentru amnezia mea, mă uit în jur și văd adulți, adolescenți și copii. Multi, mulți copii pictați pe față, copii cu baloane modelate în mâini, copii care imită animale, se strămbă, dansează, râd, urlă, cîntă sau pur și simplu se joacă. Pentru căteva secunde atmosfera îmi dă impresia de șaos. Muzica ce face să pulseze difuzoarele mă dezorientează?... Am uitat... Aaa, îi căutam pe ai mei, da, m-am rătăcit... Brusc, o scăpare îmi trece fulgeritor prin minte: parcul I.O.R., îl cunosc. Am mai trecut pe aici de multe ori.

Obisnuiesc să mă plimb prin parcul asta, mai ales azi, când e ceva foarte important... și... e...asta... Of, că de eneruant! Am senzatia că știu, dar nu-mi pot aminti. Creieru-mi muncește din greu. Înainte incet, uitându-mă după ceva care să mă ajute să găsesc pe ai mei și să-mi dau seama unde sunt. Sună întrerupt de către stropi de apă. Privirea îmi urcă spre cer. Nu plouă. Apoi mă uit în jur. Niste fetite tipă ferice „Am inecat-o pe Zgripti! Am inecat-o pe Zgripti!“ Dîntr-un butoi cu apă iese o vrăjitoare urcându-se supărăt în rampă și părând că speră ca de data asta nimeni să nu mai ochiasească la tintă ca să o scufunde. După ce mă lămuresc de unde veneau stropii și sămătărasc de joc asa că iau și eu un bolovan în mâna și arunc.

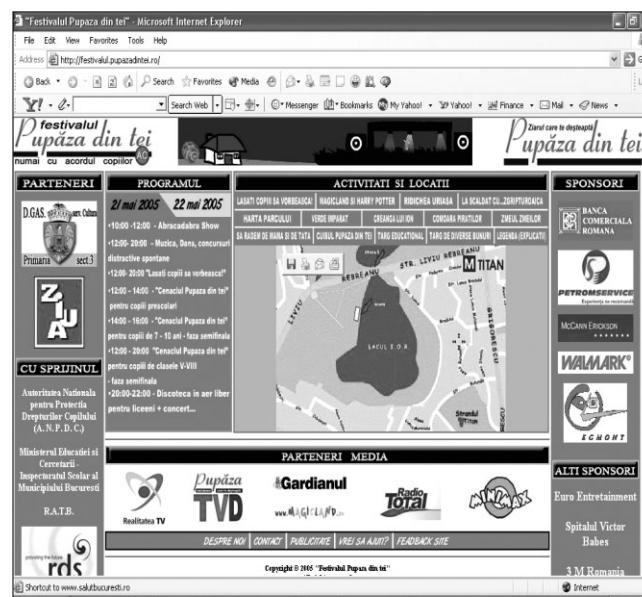
Dar persoana care trece pe lângă mine îmi dă senzatia că e mama. Crezând că am găsit-o alerg fericit spre ea. O ajung, o întorc și... Mamă? Nu era mama, astă doar dacă nu-să făcea operatie estetică într timp. „Dacă ai pierdut-o pe mama ta ai putea să urci acolo, uite, pe dealul ăla, ca să vezi mai bine“, mă sfătuiește femeia zâmbind.

Mă uit din nou în jur, în fata mea chiar se itea un deal despre care nu-mi aminteam să-l mai fi văzut altădată acolo. Probabil că o fi fost special poziționat pentru cazuri din asta urgentă. Urc și pentru început așteptă locul în care mă aflu, fiindcă îmi dă intrădevăr o mai largă perspectivă a parcului, însă sunt deranjat și aici de un plâns de copil: „La o parte că vine bolovanul!“. Speriat, mă feresc la doar cățiva centimetri de o bilă ce-mi taie calea, ajungând la tintă și anume în „Casa Irinucăi“, după cum scria pe ea. Scria, bine zis, că acum nu mai rămăseseră decât niște resturi din casă. Uite cum li se antreneaază copilul spiritual distrugător. Si mai întrebăt de unde... Cobor și de aici, ca să nu fiu martor la „crimă“. Immediat după aceea, trei bătăi se apropie grăbită de mine, să mă întrebe dacă nu am găsit niște indicii despre harta lor criptată. În loc să renunțe, văzând că sunt bă-nam, vin să mă ia deosebită să-mi explice cum să treabă: „Uite, astă e harta care are

niște simboluri ce reprezintă locul unde se află indicii. Cum care indică? Cele care duc la premiu. Noi trebuie să fim prima echipă care găsește premiu ca să-l câștigăm. De exemplu, primul indicu se află în locul în care cei mici se amuză de păpuși. Nimic mai simplu de atât. Unde e un teatrul de păpuși în parcă astă? „La creanga lui Ion.“ Să tot aşa părăsesc le găsim pe toate. Următorul indicu, după cum spunea harta, se află în locul unde și se ofereau toate informații de care aveai nevoie.

aici îi poti găsi pe părintii tăi, uite, acolo te poți duce să spui ce vrei la microfon și ei te vor auzi“. Îl multumesc și alerg spre scenă. În timp ce mă împulzesc printre oameni, un clovn vine și-mi pună în mână un biletet, dar abia apuc să citeșc titlul că mă ia cu ameli. Înmărmuresc! Cum am putut să uit? Nu se poate, nu-mi vine să cred... Festivalul „Pupăza din tei“...

Era cel mai important lucru pe care îl aşteptam și eu uitat... Mă rugasem săptămâni întregi de părinti încercând să-i conving să mergem, asigurându-i că

Site realizat de Marius Androne

, Târgul educational, Târgul educational“, strig eu înnebunit! Îmi adusem aminte de ceva. De unde stiam? Nu mai aveam timp să-mi dau seama, tot ce era important era căcă în târgul educational se aflau direcțiile de protecția drepturilor copilului, care își prezenta acțiunile de până acum și informau copilul despre drepturile sale. La momentul de făță și astă era mai puțin important, conta faptul că acolo există și un birou de informații care trebuia să-ti răspundă la apropoarele orice.

Alerg într-un suflat acolo și ajung în fața unei doamne cu un calculator în brate. „Mi-am pierdut părintii“, spun eu care să mă sădă. Pă-i-i-i-i, tastează ea în calculator și apoi începe să turuește: „Să rădem de mama și de tată“, unde artiști portretiști fac la cerere o caricatură a părintilor denumită „Părinti în mintea copiilor“. Pentru a căștiga căte un premiu pentru copilul lor, părintii trebuie să spună poezii, să se străbăte, să sară coardă etc. „Nu-mi atinez“, spun eu de data astă un pic mai tare, încercând să o acopăr pe doamna. O altă femeie se apropie la urechea mea și-mi spune: „Nu

se vor distra super. Reușisem într-atât, încă la sfârșit de abia așteptau să meargă. Si acum uitastă. Mintea îmi lucra cu repeziciune. Abia acum făceam toate conexiunile. Ai mei spuse să cădă ne vom rătăci. Ne vedem în față marelui banner „Festivalul Pupăza din tei“.

Mă mai uit o dată pe fluturas. Îl învățămese pe de rost acasă, de căte ori îl citisem. Mă uit în spate și deasupra mea era chiar bannerul cu pătriciu. Lângă el, bineînteleas, părintii mei, care mă așteptau. „Cum ai putut să dispari de lângă noi? Doar să căi este amneziic... Cine stie ce ti se poate întâmplă...“ Dar totul e bine când se termină cu bine! Am plecat împreună cu părintii mei la concertul care tocmai începea, iar apoi ne-am bucurat de minunatul foc de artificii care încheia festivalul.

În drum spre casă, părintii mei cîtesc de pe fluturas cu voce tare: „Pupăza din tei“, în parteneriat cu Primăria sectorului trei și ziarul ZIUA organizează Festivalul „Pupăza din tei“ pe data de 21-22 mai, în Parcul I.O.R. Vă așteptăm și pe voi.

Topul profesorilor din Școala nr. 88

Andrei PETRE

► 1. Cel mai fitos:

Dincă Gratiela - română

Desi este glumeată și râde la ore, aceasta este cu nuanțe pe sus, afișând un aer de superioritate.

► 2. Cel mai calm:

Popa Ionel - religie

Vorbeste frumos cu copiii, ba, mai mult, este foarte calm atunci când aceștia fac gălăge și se manifestă într-un mod ciudat.

► 3. Cel mai sever:

Iancu Costel - sport

Este o persoană foarte nervoasă, face glume proaste și nu suportă absolut deloc greșala.

► 4. Cel mai sufletist:

Balan Mariana - biologie

Predă foarte bine și îi ajută pe elevi oricără este nevoie.

► 5. Cel mai sexy:

Dumitrescu Călină - informatică

Este în pas cu moda, este pe placul tuturor și foarte glumeată.

► 6. Cel mai exigenț:

Baciu Ion - română

Taxează foarte mult la note, nu permite greșala, în schimb este foarte de găsă în excursii.

► 7. Cel mai nesuferit:

Răcilescu Elena - istorie

Este ființă perfectă, care nu ieșe din săboane, considerându-i pe ceilalți niște rebuturi.

► 8. Cel mai activ:

Vișan Alexandra - franceză

Este mereu în centrul atenției, căutând fel și fel de metode pentru a-i distra pe elevi și pentru a-i scoate în evidență pe aceștia, fiind interesată de viitorul lor.

► 9. Cel mai modest:

Georgescu Eugenia - franceză

În comparație cu colegii dumneaei nu-i place să fie în mijlocul atenției, considerând că poziția pe care o detine este suficientă.

„O învățătoare este plăcădită de lucrul cu elevii...!“

Aceasta este concluzia care au ajuns părintii copiilor din clasa a III-a B din Scoala Generală nr. 59 din Drumul Taberei Afând despre modul în care lucrazează învățătoarea Conrad Maria cu elevii acestei clase și mai ales cum se comportă cu aceștia, ne-am sesizat și am încercat să aflăm că mai multe lucruri despre acesta. Această învățătoare este doar de un an de zile în acea școală și deține o băgătărie în copii, aceștia refuzând să mai meargă la școală cu gândul la ce îi așteaptă. „Este un învățător căruia nu-i pasă de soarta acestor copii și în plus trebuie să ne gădim că sunt numai în clasa a III-a și e păcat să fie de pe acum strești foarte tare. Sediție cu părintii nu face și nimenei să fie în ce stiu în ce stadiu se află propriul copil. De un an de zile nu a facut decât o singură sedință, dar și atunci a făcut-o obligat-foarte, la cererea doamnei director. Copiii nu au reusit să se atâseze de dânsa, ba, mai mult, au spus că ei nu mai vor să facă ore cu o învățătoare exprimată. Până în clasa a II-a, când au avut o învățătoare Tânără care se dedica elevilor, nu au fost probleme, însă această învățătoare care se ocupă de elevii ei ca la carte nu a avut întărirea în fața doamnei Conrad, care este ișteată la pensie și care lucrazează cu copiii după metode foarte vechi“, ne-a declarat un părinte căruia îi păstră anonimatul. Un alt părinte se plângă

de faptul că doamna Maria C. lucrazează numai cu 23 copii din clasă, iar ceilalți sunt lăsați pe din afară. Mama unei fetițe care învățătoare îi multumesc pentru ceea ce face, cu toate că dânsa cunoaște foarte bine situația și îi au fost aduse la cunoștință multe mărlăni de-a dele doamnei Maria Conrad de către toti părinții. Pentru a fi tacămul complet am întrebat-o și pe doamna învățătoare ce părere are despre acuzele care îi se aduc. „Nu am nici o problemă cu nimenei, nimenei nu mi să plâns, eu am preluat această clasă de la doamna Cucu (fosta învățătoare), iar de atunci părinții său au revoltat pentru că au crezut că eu îmi luat locul fostei învățătoare, dar nu este adevarat, deoarece eu am picat ca musca în lapte, aici am fost detasată. Eu cred că părinții ar trebui să vină mai întâi la mine și după aceea mai depare, dar astă este situația.“

Sarbatori
pascale
fericite!

Redactor-șef:

Andrei JUJAN

Responsabil editie:

Sorin DUMITRESCU